

at prøve paa i Aar at enes om en Sum, i hvert Fald for det kommende Aar, og det lykkes omsider at enes med den højtærede Minister om den Sum, som den højtærede Minister nu har foreslaaet, nemlig en Forøgelse af det hidtilværende Tilskud med 100,000 Kr. Der er ogsaa i Lærerblade og andetsteds fremkommet Forslag om andre Regler for Fordelingen, men i Udvalget har man ikke ment, at Tidspunktet var det rette til at tage dette Spørgsmaal op. Man har ment, at det vilde være naturligere at vente med Spørgsmaalet om Reglerne, til man havde set, hvorledes Udfaldet bliver af Omreguleringen næste Aar, og i Almindelighed kan det siges, at man har været ret godt tilfreds med de hidtil gældende Regler. Den højtærede Minister har imidlertid for at gaa ind paa dette Forslag stillet en absolut Betingelse, og det er den, at man samtidig paa § 21. 2. A. 4. giver ham Bemyndigelse til, at af de Midler, der ved Uddrag i de større Præstefalds Indtægter blive inddragne under Stiftsmidlerne, at anvende indtil 45,000 Kr. i Stedet for som hidtil 35,000 til Hjælp til utilstrækkelig lønede Præsteembeder, og et Flertal i Udvalget har tiltraadt denne Betingelse. Vi have gjort det, fordi vi i og for sig erkende, at de lave Kapitelstakster ogsaa for mange Præsters Vedkommende have bragt deres Løn ned under et anstændigt Lavmaal, men vi have navnlig gjort det, fordi det blev stillet som en saadan udtryktelig Betingelse for Lærernes Lønningstillæg. Det kan maasse være noget tvivlsomt, om den højtærede Minister i Længden kan faa en Sum som 45,000 Kr. til Raadighed i Stiftsmidlerne til de utilstrækkelig lønede Præstefald, thi i Tider som de nuværende vil der jo ikke kunne klippes saa meget fra de større Embeder som tidligere, men selv om de aller daarligst lønede Præstefald saa disse 10,000 Kr., for at Lærerne kunne opnå de 100,000, har man fra Flertallets Side ment, at der ikke var noget at indvende derimod. Der er jo et gammelt Ordsprog, der siger, at naar det regner paa Præsten, saa drypper det paa Degnen. Vi have fundet, at det kunde være ganske rimeligt, om man en Gang tog det fra den anden Side, at man lod det regne paa Degnene og saa lod det dryppe lidt paa Præsterne med det samme. — Forslaget under Nr. 186 an-

gaar en Forøgelse af Tilskuddet til de færreste Lærere, og det er en naturlig Følge af Forslaget under Nr. 185. Trede Medlemmer ville maasse have lagt Mærke til, at Forøgelsen for de danske Læreres Vedkommende er sat til $\frac{1}{4}$, men for Færøernes Vedkommende kun til $\frac{1}{6}$. Grunden dertil er den, at Lønningstillæget paa Færøerne forholdsvis udgør et højere Procenttal af deres Løn end i Danmark, idet Procenten for Lærere med en Anciennitet af 5—10 Aar i Danmark er 13—14 og paa Færøerne 21.

Af de andre Skolebevillinger skal jeg nævne Forslagene under Nr. 94 og 95, der begge angaa en Bevilling paa 4,500 Kr. til Uddannelse af Vinterlærere i Ringkøbing Amt. En saadan Uddannelse af Vinterlærere har hidtil fundet Sted iærlig paa Staby Højskole, som ejes og drives af Ringkøbing Amts Skoleråd, og Staten har støttet denne Skole dels med 1,000 Kr. af den almindelige Højskoleunderstøttelse og dels med 2,400 Kr. paa en særlig Konto. Men de 1,000 Kr. af Højskoleunderstøttelsen faldt bort ved den ny Højskolelov, og de 2,400 Kr. som bleve givne paa en særlig Konto faldt som bekendt bort i Fjor ved Finansloven, fordi Skolen i Staby i en Arrække havde hørt til de staaende Stridsspørgsmaal mellem Tingene, og fordi Bidraget dertil ulykkeligvis i 1886 var blevet taget provisorisk. Under disse Omstændigheder har nu Ringkøbing Amts Skoleråd erklæret, at det ikke ser sig i Stand til at opretholde denne Skole og den Undervisning af Vinterlærere, som det hidtil har drevet, idet den har kostet Amtet meget betydelige Summer foruden Statsstilskudet. Paa den anden Side er der blevet gjort gældende med stor Styrke fra Vestjylland, at man som Forholdene en Gang ere, ikke kan undvære Vinterlærerinstitutionen og en nogenlunde forsvarelig Uddannelse af Vinterlærere. Det er blevet oplyst, at der i Ringkøbing, Ribe og Vejle Amt findes henholdsvis 131, 122 og 23 Vinterlærere, altsaa tilfammen 276, og det er af største Betydning, at disse Vinterlærere, som vel at mærke ikke blot undervise ganske maaske Børn, men undervise Børn helt igennem indtil Konfirmationsalderen — mange Børn faa aldrig anden Undervisning — trænge til en lang og bedre Uddannelse, end de hidtil have faaet. Derfor har Ministeren